

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 30.	Utgitt 4 juli.	1927
---------	----------------	------

Lov om registrering av elektriske kraftledninger. 1 juli.
Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 juni 1927 sålydende:

§ 1. For hvert tinglysningsdistrikt skal der av den som tinglysningsvesenet hører under, føres et register (kraftledningsregistret) for høispente sterkstrømsledninger som er anlagt for statens regning eller med hjemmel av en konsesjon.

Registrering av en kraftledning skjer i den embedskrets hvor ledningen er. Strekker ledningen sig gjennom flere embedskretser, bestemmer vedkommende departement i hvilken krets registrering skal skje.

§ 2. De til en registrert kraftledning knyttede transformatoranlegg regnes som del av ledningen.

Er der til en registrert kraftledning knyttet elektriske ledningsanlegg som det ikke er adgang til særskilt å registrere efter denne lov, blir disse å anse som en del av den registrerte ledning, såfremt de tilhører eieren av denne.

Til en registrert kraftledning hører også ledningseierens rett til den av hensyn til ledningen fornødne benyttelse av grunnen.

§ 3. Registrering av en kraftledning finner bare sted såfremt eieren begjærer det. Registreringen må omfatte hele den ledning som er gjenstand for konsesjon.

Kongen gir forskrifter om hvilke opplysninger begjæringen skal inneholde og hvilke dokumenter og attester skal følge med, samt nærmere regler om innretningen af kraftledningsregistret.

§ 4. Er begjæringen i orden, blir ledningen å registrere og å gi eget folium i kraftledningsregistret, såfremt den som har begjært registreringen godtgjør å være eier av ledningen. Er han konsesjonshaver, anses hans adkomst for å være i orden såfremt han gir erklæring om at ledningen er bygget for hans regning og dette bekreftes av tilsynsmannen og den som har ansvaret for anlegget av ledningen.

1 juli.

På ledningens folium anmerkes:

Nr. 1.

- 1) hvem eier ledningen og hvilke dokumenter adkomsten støttes på;
- 2) om det er godtgjort at ledningseieren har tinglyst adkomst til den av hensyn til ledningen fornødne benyttelse av grunnen; sådan anmerkning blir å utslette, hvis der innen utløpet av den i § 6 nevnte frist ikke er registrert nogen erklæring som der nevnt;
- 3) om der før registreringen er tinglyst pant eller annen heftelse eller rettighet som omfatter ledningen eller enkelte deler av eller tilbehør til denne. Strekker ledningen sig gjennom flere registreringskretser, innhenter registerføreren opplysninger hos vedkommende panteboksførere om det der er tinglyst heftelser eller rettigheter som omfatter ledningen eller dens tilbehør. Det samme gjelder når ledningen er tilknyttet kraftstasjon eller annen fast eiendom utenfor registreringskretsen, eller ledningseieren har bopel (forretningssted) utenfor kretsen. Anmerkning om slike heftelser blir å utslette hvis de ikke er begjært registrert innen den i § 10 satte frist.

§ 5. Om registreringen sendes melding til vedkommende departement eller den myndighet som Kongen bestemmer. Denne fører en fortegnelse over registrerte ledninger.

Enn videre skal registerføreren besørge innrykket i Norsk Kunngjørelsestidende, samt i et eller flere blad som er almindelig lest i distriktet, en meddelelse om at ledningen er registrert. Meddelelsen skal angi hvor ledningen går og varsle om bestemmelsene i § 6 annet ledd og § 10. Den som har tinglyst pant i ledningen, skal i anbefalt brev varsles om registreringen og om bestemmelsen i § 10, hvis hans adresse kjennes.

Utgiftene til kunngjøringen betales av ledningseieren.

Strekker ledningen sig gjennom flere registreringskretser, skal der sendes panteboksføreren i disse sådan meddelelse som bestemmelsene i § 6, første ledd nødvendiggjør.

§ 6. Når ledningen er registrert, skal anmerkning herom gjøres i panteregistret for de eiendommer som ledningen går over.

Vil nogen overfor eier av eller rettighetshaver i ledningen gjøre innsigelse mot adkomsten til den av hensyn til ledningen fornødne benyttelse av grunnen, må erklæring herom være registrert på ledningens folium senest 2 år efter at den i § 5 omhandlede meddelelse har vært innrykket i Norsk Kunngjørelsestidende. At fristen oversittes hindrer

dog ikke at sådan innsigelse gjøres gjeldende overfor den 1 juli, som ikke har vært i god tro. Nr. 1.

§ 7. Ved overdragelse av eiendomsrett til og stiftelse av pant eller annen rettighet i registrert kraftledning er inntegning på ledningens folium i registret av det dokument som hjemler rettigheten, nødvendig i samme utstrekning hvori ellers tinglysning utfordres ved fast eiendom. Tinglysning, foretatt efter denne lovs ikrafttrede vedkommende rettighet i registrert kraftledning, har ingen rettsvirkning.

Bestemmelsene i lov om pant og tinglysning av 12 oktober 1857 § 4 får tilsvarende anvendelse ved pantsettelse av registrert kraftledning. Er bestemmelsene ikke iaktatt, skal registrering nektes.

§ 8. Med ethvert dokument som innsendes til registrering efter § 7 skal der følge en tydelig avskrift, hvis overensstemmelse med originalen skal være bekreftet av den, som begjærer registreringen. Avskriften forblir ved registerførerens kontor.

Dokumentene skal såvidt mulig registreres samme dag de innkommer, eller — hvis de innkommer på en helligdag — den nærmest følgende søknedag. Dokumentene registreres i den orden de innkommer.

På det registrerte dokument anføres dagen for registreringen, og derhos anmerkning om alt, som ifølge registrets innhold stiller sig hindrende for den ved dokumentet tilståtte rett eller forholder sig anderledes enn i dokumentet anført. Navnlig anmerkes mangler ved utstederens adkomst samt så vel tidligere som samtidig registrerte heftelser.

§ 9. Den innbyrdes fortrinsrett mellem forskjellige registrerte adkomster og heftelser bestemmes ved registreringsdagen, dog således at de undtagelser og nærmere regler, som gjelder i forholdet mellem tinglyste adkomster og heftelser vedkommende fast eiendom finner tilsvarende anvendelse.

I konkurstilfelle har registrering ingen betydning, når dokumentet ikke er registrert senest dagen for konkursens åpning eller, om akkordforhandling har gått forut og konkurs umiddelbart derefter er åpnet, senest dagen for akkordforhandlingens åpning.

Hvad der i lov om konkurs og konkursboers behandling av 6 juni 1863 § 47 er foreskrevet om tinglysning, skal for rettshandler, der for å stifte rett mot tredjemann krever registrering, finne tilsvarende anvendelse på denne.

§ 10. Er der før ledningen blev registrert, rettsgyldig pådratt ledningen heftelser, som efter denne lov krever registrering, beholder de sin fortrinsrett såfremt de blir registrert

1 juli. innen 2 år efterat den i § 5 omhandlede meddelelse har
Nr. 1 vært innrykket i Norsk Kunngjørelsestidende.

§ 11. Om heftelsers utslettelse av registret gjelder de samme regler som for avlysning og utslettelse av tinglyste heftelser i fast eiendom.

§ 12. En kraftledning som kan være gjenstand for registrering efter denne lov, og som er en sammenhengende utvidelse av en registrert ledning og tilhører samme eier, kan efter begjæring av eieren overføres til samme folium i kraftledningsregistret som hovedledningen. Er nogen av ledningene beheftet, kan dog sådan sammenføring i registret bare skje på følgende betingelser:

- a) Enhver rettighet må omfatte hele den registrerte ledning efter sammenføiningen.
- b) Enhver rettighetshaver må ha samtykket i sammenføiningen og gitt erklæring om rettighetens prioritet i forhold til de andre rettigheter.
- c) Det må efter rettighetshavernes erklæringer være klart, hvilken prioritet de forskjellige rettigheter har innbyrdes efter sammenføiningen.

Gjelder utvidelsen en ledning som ikke tidligere er registrert, får §§ 3, 5 og 6 tilsvarende anvendelse.

§ 13. Overdragelse av en del av registrert kraftledning kan bare registreres såfremt der er meddelt særskilt konsesjon for den solgte del og eieren begjærer opprettet eget folium for den. For sådan begjæring får bestemmelsene i § 3 tilsvarende anvendelse.

På foliet for den fraskilte del anmerkes de heftelser, som vedkommer denne.

Om registreringen sendes melding til vedkommende departement.

Foranstående bestemmelser kommer ikke til anvendelse, når et ledningsanlegg som i medhold av § 2, annet ledd, har vært å anse som en del av en registrert kraftledning, skifter eier på en sådan måte at den ophører å være del av den registrerte ledning. Sådant eierskifte er uten virkning for dem som før overdragelsen blev registrert hadde pante-rett eller annen rettighet i ledningen.

§ 14. For registrering efter §§ 3, 12 og 13 betales gebyr, som Kongen fastsetter.

For registrering av den i § 6 omhandlede erklæring betales intet. Det samme gjelder for registrering efter § 10, såfremt heftelsen er tinglyst.

For registrering av andre dokumenter betales samme gebyr som for tinglysning.

Av dokumenter vedkommende overdragelse av registrert 1 juli.
kraftledning svares ikke stempelavgift. Nr. 1.

§ 15. Pant i registrert kraftledning kan bare stiftes når panteretten gjelder hele det ledningsanlegg som omfattes av registreringen, jfr. § 2.

I sterkstrømsledninger som er nevnt i § 1 kan etter denne lovs ikrafttrede viljesbestemt pant ikke stiftes, medmindre ledningen er registrert.

§ 16. Kongen kan gi nærmere regler til gjennomførelse av denne lov.

§ 17. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juli 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forandringer i lov av 7 desember 1 juli 1923 nr. 3 om kommuner som misligholder Nr. 2.
sine gjeldsforpliktelser.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 21 juni 1927 sålydende:

I.

§ 4 skal lyde:

«Eksekusjon, avsetning eller arrest i kommunens eiendeler kan ikke foretas i den tid som forløper fra utferdigelsen av pålegg efter § 1 til en måned efter utløpet av den i pålegget satte frist og heller ikke i den tid en kommune står under administrasjon. Rett som er stiftet ved sådan rettshandling i de siste tre måneder før administrasjonen blev vedtatt, kan ikke gjøres gjeldende overfor kommunen.»

II.

Tvangsinndrivelse i henhold til eksekusjon som er holdt i de siste 3 måneder før administrasjon blev vedtatt, men før denne lov trådte i kraft, stilles i bero så lenge administrasjonen varer.

1 juli.
Nr. 2.

III.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vor hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juli 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

1 juli.
Nr. 3

Lov om veddemål ved totalisator.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 juni 1927 sålydende:

§ 1. Ved hesteveddeløp (kappritt, travløp) kan Kongen gi bevilling til å anordne veddemål ved såkalt totalisator.

Bevillingen gis for et tidsrum av inntil 5 år ad gangen og for et begrenset antall ganger hvert år.

Den gis til lag, hvis lover er godkjent av vedkommende departement og hvis formål bl. a. er å støtte hesteavl.

Av innskuddenes samlede beløp skal 75 prosent anvendes til fordeling mellom de vinnende efter regler som fastsettes av vedkommende departement.

De resterende 25 prosent tilfaller det lag, som har fått bevillingen, efterat der er betalt en avgift til staten, hvis størrelse til enhver tid fastsettes av Kongen.

Statens andel blir å anvende til husdyrbrukets fremme på den måte Stortinget til enhver tid bestemmer.

§ 2. Lag som har fått sådan bevilling som nevnt i § 1 må ikke la personer under 18 år delta i veddemålene.

§ 3. Vedkommende departement utferdiger de nærmere bestemmelser som anses nødvendige til gjennomførelse av denne lov.

§ 4. Overtredelse av denne lov eller de i medhold av loven utferdigede bestemmelser straffes med bøter forsåvidt ingen strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse på forholdet.

Hvis avgiften til staten ikke betales innen den tid departementet fastsetter eller vedkommende lag ikke nøie overholder de bestemmelser som er utferdiget, kan Kongen tilbakekalle den gitte bevilling for den resterende del av tiden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juli 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om tillegg til § 22, b, i lov av 26 juni 1914 om forandring i lov om høiere almen- skoler av 27 juli 1896. 1 juli. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 juni 1927 sålydende:

I.

§ 22, b, siste avsnitt i lov av 26 juni 1914 om forandring i lov om høiere almen-skoler av 27 juli 1896 skal herefter lyde således: For å bli optatt i 2. eller 3. klasse må eleven ha en alder som svarer til den i § 20, b, for optagelse i 1. klasse foreskrevne, og tillike ha en modenhet og i alle fag ha tilegnet sig de kunnskaper, som er målet for de foregående klassers undervisning; i 4. klasse optas ikke nye elever medmindre de overflyttes fra et annet fireårig gymnasium. Rektor kan i særskilte tilfelle gjøre undtagelse fra den fastsatte aldersgrense i denne paragraf.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juli 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Lov om forandringer i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889. 1 juli. Nr. 5.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 juni 1927 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov om folkeskolen på landet av 26 juni 1889 skal lyde således:

§ 20.

1. For hvert fylke fastsetter fylkestinget lavmål av lønn for de i fullstendige lærerposter ansatte lærere. Lavmålet må være minst så høit som den lønn som er fastsatt av Stortinget.
2. Likeledes fastsetter fylkestinget for hver av de 2 nevnte grupper av fullstendige lærerposter samt for lærerposter

1 juli.
Nr. 5.

med minst 24 uker (å minst 30 ukentlige timer) årlig undervisning i fortsettelsesskole eller i fortsettelsesskole og folkeskole tilsammen (§ 19, 2net ledd) eller i arbeidsskole (§ 46, h) et fylkestillegg og 4. alderstillegg. Fylkestillegget er et lønnsbidrag til alle lærere i fullstendig post med fullstendig lærerutdannelse uten hensyn til tjenestetid.

For lærere ansatt før nærværende lovs ikrafttreden kan Kirke- og Undervisningsdepartementet gjøre undtagelse fra bestemmelsen om, at fullstendig lærerutdannelse skal være betingelse for opnåelse av fylkestillegget.

Alderstilleggene opnås efter 3, 6, 9 og 12 års tjeneste. Dessuten kan fylkestinget bestemme at der til enkelte poster knyttes et ekstraordinært fylkestillegg, som skal være av samme størrelse som alderstilleggene og tilfalle postens innehaver uten hensyn til tjenestetid. Fylkestingets beslutning herom må fattes for bestemte tidsrum ad gangen og trenger overtilsynets godkjennelse.

3. Tjenestetid som lærer i fullstendig lærerpost i by, ved fortsettelsesskole i by, ved abnormskole, eksamensberettiget middelskole, fylkes- eller folkehøyskole eller annen ungdomsskole, ved eksamensberettiget lærerskole, ved tvangsskole og skolehjem i post med minst 24 uker (å minst 30 ukentlige timer) årlig undervisning blir å medregne til opnåelse av alderstillegg. Tjeneste i nogen av de under ledd 2 og 3 nevnte poster med mindre antall årlige undervisningsuker enn 24 (å minst 30 ukentlige timer) regnes for en tilsvarende brøkdel av et tjenesteår.
4. Også tjeneste ved andre skoler enn de ovenfor nevnte skal der være adgang til å medregne til opnåelse av alderstillegg, når arbeidet ved vedkommende skole kan sidestilles med arbeidet ved folkeskolen. Hvorvidt og i hvilken utstrekning tjeneste ved sådanne skoler blir å medregne, avgjøres av Kirke- og Undervisningsdepartementet.

Tjenestetid som midlertidig ansatt eller vikarierende lærer i fullstendig lærerpost i minst 4 uker i trekk blir å medregne til opnåelse av alderstillegg. Er der i en kommune antatt såkalte faste vikarer, blir hele deres tjenestetid i sådan stilling å medregne.

5. Lærer som gjør tjeneste i en post som berettiger til alderstillegg, kan av skolestyret meddeles permisjon i inntil 3 måneder med rett til å få permisjonstiden medregnet til opnåelse av alderstillegg og med rett til å oppebære alderstillegg i permisjonstiden. Gjelder permisjonen lengere tid enn 3 måneder, kreves overtilsynets sam-

tykke forat læreren i permisjonstiden skal få optjene og 1 juli.
oppebære allerede optjente alderstillegg. Nr. 5.

6. Alderstilleggene beregnes fra den efter det fylte 3dje, 6te, 9de og 12te tjenestear næst påfølgende 1 januar eller 1 juli.

7. Fylkesskolestyret har i anledning herav å innhente overtilsynets uttalelse om saken og gjennom fylkesmannen å forelegge den for fylkestinget. Dettets beslutning meddeles overtilsynet. Finner dette noget derved å erindre, har det med fylkesskolestyrets fornyede betenkning å la saken forelegge til endelig avgjørelse i nytt møte av fylkestinget.

Ved forandring av de fastsatte lønningslammål eller alderstilleggenes beløp forholdes på samme måte som ved den første fastsettelse.

§ 45. — — — — —

— — — — —

3. Fylkesskolekassen skal til bestridelse av utgiftene ved fylkestilleggene av offentlige midler få et direkte bidrag som beregnes med 35 pct. av hvert tillegg i småskolen og 40 pct. av hvert tillegg i 2. avdeling. Likeså får fylkene 35 pct. av 3. og 4. alderstillegg efter 9 og 12 års tjeneste i småskolen og 40 pct. av de samme tillegg i 2. avdeling.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juli 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes, at foranstå- 1 juli.
ende lov av 1 juli 1927, nr. 5, settes i kraft fra den tid bestemmelsen om lærernes minstelønn inntas i lønnsregulativet for offentlige tjenestemenn og gjøres gjeldende.

Lov om forandring i lov om folkeskolen i 1 juli.
kjøpstædene av 26 juni 1889. Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 25 juni 1927 sålydende:

1 juli.
Nr. 6.

I.

Efternevnte paragraf i lov om folkeskolen i kjøpstædene av 26 juni 1889 skal lyde således:

§ 24. Den i § 23 omhandlede vedtekt skal fastsette:

- a. Det ukentlige timetall, som skal kunne tillegges fullstendig lærerpost. Det må ikke være mindre enn 24 og ikke overstige 36.
- b. Grunnlønn for de fullstendige lærerposter. Den må minst være så stor som den lønn der fastsettes av Stortinget.
- c. Alderstilleggenes størrelse. De må minst være så store som de alderstillegg som fastsettes av Stortinget.

Alderstilleggene opnås efter 3, 6, 9, 12 og 15 års tjeneste.

Tjenestetid som lærer i fullstendig lærerpost på landet, i lærerpost ved fortsettelsesskolen og folkeskolen på landet med tilsammen minst 24 uker à minst 30 ukentlige timer samt i lærerposter med minst samme lesetid ved fortsettelsesskole på land og i by, ved abnormskole, eksamensberettiget middel-skole, fylkes- eller folkehøiskole eller annen ungdomsskole, ved eksamensberettiget lærerskole, ved tvangsskole og skolehjem blir å medregne til opnåelse av alderstillegg. Tjeneste i nogen av de nevnte poster med mindre antall årlige undervisningsuker enn 24 (à minst 30 ukentlige timer) regnes for en tilsvarende brøkdel av et tjenesteår.

Tjenestetid som midlertidig ansatt eller vikarierende lærer i fullstendig lærerpost i minst 4 uker i trekk blir å medregne til opnåelse av alderstillegg. Er der i en kommune antatt såkalte faste vikarer, blir hele deres tjenestetid i sådan stilling å medregne.

Alderstilleggene beregnes fra den efter det fylte 3dje, 6te, 9de, 12te eller 15de tjenesteår næstpåfølgende 1 januar eller 1 juli.

Også tjeneste ved andre skoler enn de ovenfor nevnte skal der være adgang til å medregne til opnåelse av alderstillegg, når arbeidet ved vedkommende skole kan sidestilles med arbeidet ved folkeskolen. Hvorvidt og i hvilken utstrekning tjeneste ved sådanne skoler blir å medregne, avgjøres av Kirke- og Undervisningsdepartementet.

Lærer som gjør tjeneste i en post som berettiger til alderstillegg, kan av skolestyret meddeles permisjon i inntil 3 måneder med rett til å få permisjonstiden medregnet til opnåelse av alderstillegg og med rett til å oppebære alderstillegg i permisjonstiden. Gjelder en permisjon lengre tid enn 3 måneder, kreves overtilsynets samtykke forat læreren i permisjonstiden skal få optjene og oppebære allerede optjente alderstillegg.

- d. Størrelsen av det husleiebidrag som blir å tillegge fullstendig lærerpost, forsåvidt der ikke er tillagt posten fri

- bolig. Husleiebidraget må minst utgjøre et så stort beløp som det der er fastsatt av Stortinget. 1 juli.
Nr. 6.
- e. Størrelsen av den godtgjørelse som tilkommer en skoles bestyrer eller tilsynshavende (§ 21).
- f. Hvorledes der skal forholdes med godtgjørelse til vikar, når lærer har sykdomsforfall. Herom kan der treffes særskilte bestemmelser for menn og kvinner.
Lønnen for sommerferien fordeles mellom fratrede og tiltrede lærer, således at den fratrede oppebærer lønnen for juli, den tiltrede for august. Lærer som slutter ved sommerferiens begynnelse må fratre ved utgangen av juli.

Dersom en kommune tilstår lærere over 60 og lærerinner over 55 år nedsettelse i deres ukentlige lesetid med bibehold av full lønn, yder staten bidrag til deres avlønning som til lærere med full lesetid.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 1 juli 1927.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes, at foranstående lov av 1 juli 1927, nr. 6, settes i kraft fra den tid bestemmelsen om lærernes minstelønn inntas i lønnsregulativet for offentlige tjenestemenn og gjøres gjeldende. 1 juli.

Plakat inneholdende almindelige regler for transport av husdyr. 1 juli.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

I henhold til § 15 siste ledd i lov om den almindelige borgerlige straffelovs ikrafttreden av 22 mai 1902 fastsettes herved følgende almindelige regler for transport av husdyr:

§ 1. Transport av dyr tilsjøs eller tillands skal foregå på en sådan måte, at dyrene ikke unødig utsettes for lidelser.

Under transport på dampskib, jernbane, automobil eller annet kjøretøi skal dyrene anbringes slik at de ikke skader sig selv eller hverandre. Således må større dyr som hester og storfe holdes adskilt fra mindre, og der bør av den som besørger transporten anordnes solide og hensiktsmessige bår-

1 juli. ser eller andre skilleinnretninger mellom dyrene i den utstrekning det er nødvendig for å hindre at dyrene skades.

Anordningen må være slik, at dyrene ikke slår sig under sjøgang, ved bilers slingring eller ved rangering av jernbanevogner. Således må fremstående vogn- eller skibsdeler om nødvendig innklædes.

Når undtas hester må hvert dyr ha så god plass at det får anledning til å legge sig og til å reise sig når reisen varer i mer enn 6 timer.

Hester og storfe skal holdes forsvarlig bundet. Remmer og tau som anvendes til binding må være sterke og så tykke, at de ikke skjærer sig inn i huden eller på annen måte forårsaker lidelse.

§ 2. Dyrene må under transporten få den nødvendige røkt og pleie. Der må sørges for tilstrekkelig fôr og vann for hele reisen forsåvidt denne er forutsatt å vare mer enn 6 timer. I kasser for transport av hunder, smågriser, fjærfe o. lign. bør der ved reiser av lengere varighet være ete- og drikkekar således anbragt at de ikke kan veltes av dyrene.

Når der ikke medfølger egen vokter, har den som utfører transporten (dampskibs-, jernbane- eller bilselskapet) ansvaret for at bestemmelsene i foregående ledd iakttas, men også når vokter medfølger må vedkommende ansvarshavende føre tilsyn med at dyrene får det nødvendige fôr og vann og ikke lider overlast under transporten.

Intet dyr må transporteres med benene sammenbundet.

Der må ved tilstrekkelig strøelse og rengjøring sørges for at ikke underlaget blir for glatt for dyrene.

§ 3. Ved transport til sjøs av storfe og hester må iakttas stor forsiktighet ved dyrenes innlastning og lossing. Seler og andre innretninger som anvendes må være sterke, bekvemme og passende for øiemedet. Høit drektige dyr må behandles med særlig forsiktighet. Under transporten anbringes dyrene på slik måte, at de lider minst mulig under skibets slingring (se for øvrig §§ 1 og 2).

§ 4. Ved transport på jernbane av storfe og hester må der ikke innlastes flere dyr i vognene enn at vokterne kan komme frem mellom dyrene. Rangering av vognene må skje med varsomhet og toget skal ordnes slik, at de kreaturførende vogner ikke unødig medfølger toget under rangering. Vogner med dyr må så vidt mulig befordres frem til bestemmelsesstedet så hurtig som den ved avsendelsen begjærte befordring betinger. Igjensetning av kreaturførende vogner bør kun rent undtagelsesvis finne sted. I tilfelle bør de gå foran vogner med andre varer.

Hvis det er uomgjengelig nødvendig å sette vogner med

dyr igjen, må man sørge for at dyrene får rikelig fôr og vann 1 juli.
og god anledning til å hvile sig (se for øvrig §§ 1 og 2).

Smådyr som fjærfe, kaniner, smågriser, hunder, katter o. lign. skal transporteres i kasser eller kurver så høie, at dyrene i stående stilling ikke støter mot lokket, og de må ha tilstrekkelig plass til å bevege sig om hverandre.

Kassene eller kurvene, som må ha tett bunn og for øvrig være sådan laget, at dyrene får tilstrekkelig luft og lys, må være rikelig forsynt med strø. Åpningene i dem må ikke være så store at dyrene får hode eller ben utenfor og derved utsettes for skade, og de må anbringes på sådan måte at der blir tilstrekkelig luftfornyelse til alle kasser eller kurver.

Fjærfe av forskjellige arter må holdes adskilt.

§ 6. Alle dyr som transporteres må, så vidt det er mulig, beskyttes mot å lide av varme om sommeren og av kulde og styggvær om vinteren både under selve transporten og på laste- og losseplassene. Ved dampskibsstoppesteder hvorfra der jevnlig sendes dyr bør der være fjøs, hvor dyrene kan innsettes i ventetiden.

I tiden fra 1 oktober til 1 mai er anbringelse på åpent dekk som regel blott tillatt på korte reiser og på betingelse av at dyrene ikke skades av sjø, kulde, regn eller sne.

§ 7. Ved drivning må iakttas at dyrene ikke overanstrenghes, men får tilstrekkelig hvile og at de får nødvendig fôr og vann.

Storfe, sauer og geiter bør som regel ikke drives lengere vei enn 30 km. pr. døgn og der må tas tilbørlig hensyn til sårbente dyr.

Flere dyr må ikke bindes sammen under drivningen og heller ikke må noget dyr føres fastbundet til kjøretøi på sådan måte at det lider overlast.

§ 8. Overtredelse av disse regler straffes efter straffelovens § 339,2 for såvidt ingen strengere straffebestemmelse finner anvendelse på tilfellet.

§ 9. Disse regler trer i kraft den 1 september 1927.

Gitt på Oslo slott den 1 juli 1927.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Ivar Lykke.

N. F. Leganger.

Kongelig resolusjon, hvorved der fastsettes nedenstående regler om utførsel av gjenstander som omhandles i § 10 i lov av 13 juli 1905 om fredning og bevaring av fortidslevninger med tilleggslov av 8 april 1927: 1 juli.

1 juli.

§ 1. Når der foreligger til utførsel gjenstander, som kan tenkes å utgjøre: 1. fortidslevninger fra Norges oldtid eller middelalder eller 2. bygninger og deler av sådanne og andre gjenstander av kunst-, kultur- eller personalhistorisk interesse fra nyere tid, men eldre enn hundre år, eller 3. — uten tidsbegrensning — minner om fremskutte personligheter i norsk utvikling, skal tollvesenet nekte utførselen, medmindre der foreligger sakkyndig uttalelse for, at gjenstanden ikke er forbudt utført, eller det for de under punkt 2. nevnte gjenstanders vedkommende godtgjøres, at de er yngre enn hundre år.

Til de under punkt 2 nevnte gjenstander henregnes selv om de ved oppussing eller forandring har fått et yngre utseende:

- a. bygninger og deler av sådanne, som tømmer, bordklædning, stolper, takverk, taksten, spir, vindfløier, dører, vinduer, karmen, listverk, rammer, bryst-, fot-, tak- og veggpanel, tapeter, takfelter, gulvbord, gulvplanker, gulvheller og -stener, ovner og kaminer (skorstener) eller deler derav, dør- og vindusbeslag samt dørringer av jern, kobber, bronse eller messing;
- b. møbler av enhver art som bord, benker, sofaer, stoler, krakker, kister, dragkister, skatoller, skaper, hyller, senger, vugger, stueklokker, veggur og standur;
- c. alt husgeråd, som belyser kjøkkenstell, matstell, bordstell, og lysstell o. s. v.;
- d. alle slags redskaper og alt slags verktøi av betydning for vårt kjennskap til utviklingen av våre næringsveier og vårt håndverk;
- e. alle slags tekstiler, derunder drakter og draktdeler;
- f. bilder (malerier, tegninger, kobberstikk, litografier og tverrsnitt etc.), skulpturer i tre, sten, voks, ler eller metall, bøker og dokumenter;
- g. andre gjenstander av sten, platina, gull, sølv, kobber, messing, bronse, tinn, bly, horn, ben, voks, ler (fajanse, porselen, stentøi), glass, tre, ull, bomull, lin, silke etc. av kunst-, kultur- eller personalhistorisk interesse.

Til de under punkt 3. nevnte gjenstander henregnes sådanne gjenstander som under punkt 2. omhandlet, for såvidt de utgjør minner om vedkommende personligheter. Til disse personligheter regnes sådanne, som har hatt almindelig anerkjent fremragende innvirkning på landets utvikling i økonomisk, politisk, videnskapelig eller kunstnerisk henseende.

§ 2. Bevidnelse om, hvorvidt en gjenstand i henhold til lovgivningen om fredning og bevaring av fortidslevninger er gjenstand for utførselsforbud, kan avgis av Stavanger Museum, Bergen Museum, Trondhjem Museum, Tromsø Museum og i Oslo av Norsk Folkemuseum og Riksantikvaren. Av

disse vil Riksantikvaren særlig kunne avgi uttalelse om bygninger og deler av sådanne samt kirkeinventar som altre, prekestoler, benker, kalker o. l. og Folkemuseet om andre ting som skriver sig fra tiden efter Reformasjonens innførelse. 1 juli.

§ 3. Der kan gis tillatelse til utførsel av:

- a. gjenstander fra tiden efter Reformasjonens innførelse, som er tilfalt som arv eller gave nogen i utlandet boende person, eller som aktes medbragt av nogen, der utvandrer for å ta varig bopel i utlandet;
- b. gjenstander som av et offentlig norsk museum anses overflødig her og overdras til en lignende institusjon i annet land til opnåelse av visse fordeler eller for å vise erkjentlighet like overfor vedkommende museum i annet land eller landet selv, likeledes i særlige tilfelle enkelte gjenstander som det ellers kan være i landets interesse å gi plass i utenlandsk museum eller privatsamling;
- c. gjenstander, som er innført i løpet av de siste hundre år, og ikke tidligere har hørt hjemme innen landet og heller ikke utgjør minner av vesentlig betydning om fremskutt personlighet i norsk utvikling.

§ 4. Enhver søknad om tillatelse til utførsel av de i § 3 nevnte gjenstander skal innsendes til departementet gjennom nogen av de i § 2 nevnte autoriteter eller institusjoner, som ledsager søknaden med sin uttalelse.

Søknaden må angi grunnen til utførselen og inneholde opplysning om gjenstandens slags, materiale og utseende samt om mulig opgave over dens alder og tilvirkningssted. Såfremt gjenstanden ikke forevises, skal de nevnte opplysninger være bekreftet av offentlige tjenestemenn. Forsåvidt angår de i § 3 litr. a. og c. omhandlede tilfelle må der i almindelighet vedlegges søknaden fulle bevisligheter for, at de omstendigheter som skal begrunne utførselstillatelsen, virkelig er til stede.

Kongelig resolusjon, hvorved med hjemmel i midlertidig lov om tillegg til lov om arbeidstvister forsåvidt angår anvendelse av tvungen voldgift av 5 mai 1927 bestemmes: 1 juli.

- A. At etternevnte tvister som forgjeves har vært undergitt megling efter forestilling derom fra riksmeglingsmannen skal avgjøres ved voldgift overensstemmende med lovens regler, nemlig
 1. Norsk Arbeidsgiverforening og De Norske Melkefabrikker, Hamar, Kap, Sannesund og Holmestrand med Arbeidernes faglige Landsorganisasjon og Norsk Nærings- og Nydelsesmiddelarbeiderforbund.
 2. Konfeksjonsfabrikantenes Landsforbund med Arbeidernes faglige Landsorganisasjon og Norges Skredderforbund og Konfeksjonsarbeidernes forening i Oslo.

- 1 juli. B. At enhver iverksettelse av arbeidsstenging eller arbeidsnedleggelse i anledning av de under A. nr. 1 og 2 nevnte tvister forbys.

Dette forbud trer i kraft straks.

- C. At det i medhold av lovens § 2 nr. 2 settes Arbeidernes faglige Landsorganisasjon og Norsk Arbeidsgiverforening en frist inntil lørdag den 2 juli kl. 2 middag til å opnevne medlemmer av voldgiftsretten.

- 1 juli. **Kongelig resolusjon**, hvorved bestemmes at lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 og midlertidig lov om tillegg til lov om arbeidstvister forsåvidt angår anvendelsen av tvungen voldgift av 5 mai 1927 skal gjelde for Svalbard, og at Svalbard forsåvidt lovens bestemmelser om medling angår henlegges direkte under riksmeglingsmannen.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

- 1 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at departementet med hjemmel i kongelig resolusjon av 21 juni d.å. har fastsatt følgende bestemmelser for transport på jernbane av helt gjennomgelatinert røksvakt krutt og håndvåbenpatroner:

Helt gjennomgelatinert, røksvakt krutt, pakket i sterke tette og forsvarlig lukkede trekasser og håndvåbenpatroner, pakket i esker eller papiromslag og eskene (pakkene) støtt anbragt i solide og forsvarlig lukkede trekasser tillates sendt uten vektbegrensning med personførende tog som almindelig gods eller ilgods.

Forsendelsene må være tydelig merket med varens navn og kvantum f. eks.:

Ballistit (røksvakt krutt) 50 kg.

eller

6,5 mm. skarpe geværpatroner, 3,000 stk.
samt avsenderfirmaets navn eller fabrikkmerke.

Intet kolli må inneholde mer enn 50 kg. krutt.

Fraktbrevet skal være påført en av avsenderen undertegnet erklæring om at forsendelsen er overensstemmende med hvad der er bestemt i disse forskrifter.

Sprengstoff, eksplosive tendmidler, ildsfarlige væsker og annet lett antendelig gods må ikke lastes i samme vogn som røksvakt krutt og håndvåbenpatroner.

Frakten blir å beregne ved befordring som ilgods efter almindelig ilgodstakst, ved befordring som fraktgods efter almindelig fraktgodstakst i kl. 1—4.

Godsklassifikasjonen blir å gi tilføielse overensstemmende hermed.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.